

Către

[Judecătoria competentă în circumscripția în care aveți domiciliul]

Domnule Președinte,

Subsemnatul, [nume, prenume], posesor al CI/BI seria _____ nr. _____, CNP _____, domiciliat în _____,

în contradictoriu cu

Facebook Ireland Limited, 4 Grand Canal Square, Grand Canal Harbour, Dublin 2, Irlanda, CIF 37012829,

în temeiul art. 1350 C. civil, formulez prezenta

Cerere de chemare în judecată

prin care vă solicit ca, prin hotărârea judecătorească ce o veți pronunța, să dispuneți atragerea răspunderii pârâtei și

1. obligarea acesteia la plata către subsemnatul a sumei de _____ lei cu titlu de daune morale pentru prejudiciul cauzat ca urmare a:

(i) ștergerii postărilor¹ subsemnatului/subsemnatei în data de _____, distribuite pe platforma Facebook;

(ii) suspendării contului subsemnatului/subsemnatei de pe platforma Facebook în perioadele _____;

(iii) catalogării contului personal ca fiind dezinformator;

(iv) etichetării în mod constat a postărilor ca fiind știri controversate sau periculoase,

acțiuni ce au avut drept consecință încălcarea dreptului subsemnatului la liberă exprimare și dreptului subsemnatului la demnitate.

2. obligarea pârâtei la încetarea etichetării conținutului publicat de către subsemnatul/subsemnata ca fiind dezinformator, controversat sau periculos.

Pentru a dispune astfel, vă rog să aveți în vedere următoarele considerente:

¹ Noțiunea de „postare” este folosită cu sensul de material publicat pe platforma Facebook.

Cu titlu prealabil arăt că, potrivit capitolului 4 punctul 4 din Condițiile de utilizare ale platformei Facebook², legea română este legea aplicabilă raportului juridic născut între subsemnatul și Facebook, iar instanțele competente sunt cele românești.

Pe cale de consecință, **competența materială și teritorială** de soluționare a prezentei cereri aparține **Judecătoriei competente în circumscripția în care aveți domiciliul**, în temeiul art. 113 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă coroborat cu art. 94 lit. k Cod procedură civilă.

1. Prezentarea situației de fapt

1.1. După cum voi dezvolta în **punctul 2.1.** al prezentei cereri, **subsemnatul/subsemnata** sunt utilizator al rețelei de socializare Facebook și am calitatea de consumator. Gestionarul sistemului, pârâta, a introdus un mecanism prin care pretinde că se combate răspândirea de știri false, așa-zisele fake news, pe site-ul de socializare³. Mecanismul are la bază 3 părți:

- Eliminarea conturilor și conținutului care încalcă Standardele Comunității sau Politicile Publicitare;
- Reducerea distribuirii de știri false și conținut neautentic, cum ar fi click-bait⁴;
- Informarea oamenilor, oferindu-le mai mult context în privința postărilor pe care le văd.

Ce înseamnă aceste standarde? Nu știe nimeni! Accesul este anevoios, iar înțelegerea informației este dificilă pentru că textul este intenționat prolix. Cum pot gândi 2,7 miliarde de utilizatori la fel, adică standard?

În ceea ce privește **eliminarea conturilor și conținutului** care încalcă Standardele Comunității sau Politicile Publicitare, însăși pârâta susține că așa-zisele **știri false nu încalcă Standardele Comunității**, dar că ar putea încălca politicile din celelalte categorii, precum spam-ul, conținutul ilegal etc.

² Capitolul 4 punctul 4 din Condițiile de utilizare, dispune după cum urmează, „4. Litigii Încercăm să definim reguli clare, astfel încât să putem limita sau chiar evita litigiile dintre noi și dvs. Cu toate acestea, în caz de litigiu, este util să știți încă de la început cum poate fi soluționat și care sunt legile aplicabile. **Dacă sunteți consumator și aveți reședința obișnuită într-un stat membru al Uniunii Europene, legile din acel stat membru se vor aplica oricărei reclamații, cauze de acțiune sau litigiu împotriva noastră care decurge din sau în legătură cu prezentele Condiții sau cu Produsele Facebook („pretenția”) și puteți soluționa pretenția dumneavoastră în orice instanță competentă din acel stat membru cu jurisdicție asupra pretenției.** În toate celelalte cazuri, sunteți de acord că pretenția va fi soluționată de o instanță competentă din Republica Irlanda și că legile din Irlanda guvernează prezentele Condiții și orice pretenție, cu excluderea prevederilor referitoare la conflictul de legi.”

³ A se vedea, <https://about.fb.com/news/2018/05/hard-questions-false-news/>

⁴ Potrivit, <https://en.wikipedia.org/wiki/Clickbait>, click-bait-ul este un text sau un link miniatural care este conceput pentru a atrage atenția și a atrage utilizatorii să urmărească acel link și să citească, să vizualizeze sau să asculte fragmentul de conținut online conectat, cu o caracteristică definitivă de a fi înșelător, de obicei senzaționalizat sau amăgitor.

Cu privire la **reducerea distribuirii de știri false** și a conținutului neautentic, cum ar fi click-bait, pârâta a dezvoltat un sistem prin care penalizează click-bait-urile, link-uri partajate mai frecvent de către spammeri și link-uri către pagini web de calitate scăzută, cunoscute și sub denumirea de „ferme publicitare”.

Totodată, **pârâta susține că sancționează și paginile care distribuie frecvent știri false, blocându-le acestora posibilitatea de a publica reclame sau de a monetiza conținutul postat.**

Mai mult, pârâta a inițiat parteneriate cu terțe persoane, verificatori de fapte (eng. third-party fact-checkers) în vederea combaterii știrilor false. Se susține că acești fact-checkers sunt independenți și certificați de nepartizantul „International Fact-Checking Network”. **Prin etichetarea postărilor ca fiind false, reach-ul⁵ acestora la următorii unei pagini scade cu peste 80%⁶.** Însă întrebarea care se pune este cine sunt acești fact-checkers și ce le dă dreptul să judece?

Acest sistem a fost introdus și în România în data de 17.11.2020, **„Facebook, împreună cu AFP (Agence France-Presse) lansează astăzi în Romania un examinator al informațiilor, certificat prin Rețeaua Internațională de Verificare a Faptelor**, conform unui comunicat emis de AGERPRES. Acesta este un program de verificare a informațiilor din spațiul virtual, News Feed Facebook.”⁷

Totodată, în cadrul capitolului IV., secțiunea nr. 21 „Știrile False” al Standardelor Comunității Facebook⁸, „Limitarea răspândirii de știri false pe Facebook este o responsabilitate căreia îi acordăm o importanță deosebită. În plus, recunoaștem că acest subiect este dificil și sensibil. Dorim să-i ajutăm pe utilizatori să rămână informați, fără a le ascunde discuții publice utile. De asemenea, știrile false sunt greu de deosebit de articolele de satiră sau de opinie. **Acestea sunt motivele pentru care nu ștergem știrile false de pe Facebook.** În schimb, le reducem semnificativ gradul de distribuție, afișându-le cu prioritate redusă în secțiunea Noutăți.

Însă se pune întrebarea cum poate fi sigură pârâta că știrile sunt într-adevăr false în lipsa unui criteriu, a unui sistem de referință, a unui sistem efectiv de controlare a „sentințelor” acestor fact checkers?

⁵ Potrivit, https://en.wikipedia.org/wiki/Social_media_reach, social media reach reprezintă este o valoare de analiză media și se referă la numărul de utilizatori care au întâlnit un anumit conținut pe o platformă socială precum Facebook, Instagram sau Twitter.

⁶ A se vedea, <https://about.fb.com/news/2018/05/hard-questions-false-news/>

⁷ A se vedea, <https://cluj24.ro/facebook-impreuna-cu-afp-lanseaza-in-romania-un-program-anti-fake-news-33134.html>

⁸ A se vedea, https://www.facebook.com/communitystandards/false_news.

În continuarea capitolului IV al Standardelor Comunității Facebook în secțiunea nr. 21 „Știrile False”, se arată că, „Depunem eforturi pe mai multe planuri pentru a dezvolta o comunitate mai bine informată și a reduce răspândirea știrilor false, astfel:

Suspendăm stimulentele de natură economică pentru utilizatorii, Paginile și domeniile care propagă dezinformări

Utilizăm diverse semnale, inclusiv feedbackul de la comunitatea noastră, pentru a transmite informații unui model de învățare automată, care anticipează ce articolele ar putea fi false”

Se observă că însăși pârâta recunoaște că judecățile de valoare se bazează pe anticipări automate ale falsității, prin urmare nu se vorbește despre fapte, ci despre anticipări efectuate automat.

Totodată, în cadrul aceleiași secțiuni, pârâta arată că, **„Reducem distribuția conținutului evaluat ca fals de către instituții terțe de verificare a informațiilor**

Le oferim utilizatorilor **capacitatea de a decide** ei înșiși ce să citească, în ce să aibă încredere și ce să distribuie, oferindu-le mai mult context și **încurajând o atitudine mai informată cu privire la receptarea știrilor**

Colaborăm cu **cadre universitare și alte organizații** în încercarea de a rezolva această problemă dificilă”. Nu se menționează însă cine sunt aceste cadre universitare și „alte organizații” cu care colaborează pârâta.

Deși pârâtă susține că oferă utilizatorilor capacitatea de a decide înșiși ce să citească, se oferă însă în mod real acestora **șansa efectivă să decidă?**

De asemenea, pârâta susține că le oferă utilizatorilor mai mult context, încurajând o atitudine informată cu privire la receptarea știrilor, dar, **în realitate lucrurile stau tocmai invers.**

În primăvara lui 2020, Facebook a precizat faptul că, datorită implicării organizațiilor independente de fact-checking, a etichetat 40 milioane de postări cu atenționări în sensul că acestea pot conține informații false.

Facebook colaborează cu peste 60 de organizații și în peste 50 de limbi pentru eliminarea știrilor false. Printre organizațiile care participă la eliminarea știrilor false, se numără Avaaz și Quaran, care identifică și atenționează Facebook cu privire la postări ce sunt potențial false în legătură cu pandemia COVID-19.

Potrivit preambulului Codului UE de bune practici privind dezinformarea, emis de Comisia Europeană, care a fost semnat inclusiv de către Facebook, „Astfel cum se

prevede în comunicarea Comisiei, în scopul prezentului cod, Comisia, precum și Grupul de experți la nivel înalt în raportul său **definesc „dezinformarea” drept „o serie de informații al căror caracter fals sau înșelător poate fi verificat”, care sunt, în mod cumulativ,**

(a) **„create, prezentate și diseminate pentru a obține un câștig economic sau pentru a induce publicul în eroare în mod deliberat” și**

(b) care „pot provoca un prejudiciu public”. Acesta înseamnă „amenințări aduse proceselor democratice politice și de elaborare a politicilor, precum și amenințări aduse bunurilor publice precum protecția sănătății cetățenilor UE, mediul sau securitatea”.

[5] Noțiunea de „dezinformare” nu include publicitatea înșelătoare, erorile de citare, satira și parodia sau știrile și comentariile partizane identificate în mod clar și nu aduce atingere obligațiilor legale, codurilor de autoreglementare din domeniul publicității și standardelor privind publicitatea înșelătoare”

Prin urmare, cele menționate sunt permise de către Facebook, chiar dacă sunt mincinoase sau partizane. Rezultă că, în mod paradoxal, doar adevărul contravine Standardelor Comunității.

Totodată, în cadrul Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulate „Combaterea dezinformării online: o abordare europeană”, la punctul 3.1.1. se afirmă că, **„Acțiunile care urmăresc aceste obiective ar trebui să respecte cu strictețe libertatea de exprimare și ar trebui să includă garanții care să prevină utilizarea lor abuzivă, de exemplu cenzurarea limbajului critic, satiric, în dezacord sau șocant. De asemenea, acțiunile respective ar trebui să respecte angajamentul Comisiei pentru un internet deschis, sigur și fiabil.”**

Potrivit capitolului I din Codul UE de bune practici privind dezinformarea, pârâta și-a asumat obligația ca, „vii) **în conformitate cu articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului și cu principiul libertății de opinie**, să investească în mijloace tehnologice pentru a acorda prioritate informațiilor relevante, autentice, exacte și fiabile, după caz, în căutări, în fluxurile web sau în alte canale de distribuție ordonate automat. Oricum ar fi, **semnatarii nu ar trebui să fie obligați de guverne să elimine conținuturi sau mesaje legale de altfel ori să împiedice accesul la acestea, exclusiv pe baza faptului că sunt considerate „false” și nici nu ar trebui să adopte politici voluntare în acest sens”.**

Subsemnatul/subsemnata postez în mod frecvent pe Facebook, exercitându-mi dreptul la liberă exprimare și în conformitate cu Standardele Comunității. **[Prezentați orice informații relevante în privința persoanei dvs. și a raportului cu Facebook, spre ex:**

descrieți care sunt motivele pentru care vă aflați pe platforma Facebook, ce fel de conținut distribuiți și care sunt motivele pentru care îl distribuiți, respectiv ce urmăriți prin conținutul pe care îl distribuiți]

Într-o societate democratică, omul are dreptul la dezacord, are dreptul de a nu se supune mecanic politicilor publice greșite, autoritare sau totalitare și are dreptul de a lupta contra opresiunii. Într-o societate democratică, nu putem fi toți supuși, stereotipici ai autorităților.

Deseori, opiniile și viziunile mele despre viață, valori morale și statul de drept nu sunt în concordanță cu toți utilizatorii platformei Facebook, însă această situație nu poate fi asimilată cu o încălcare a Standardelor Comunității, după cum greșit a apreciat pârâta.

Aceste mecanisme de cenzură totală, impuse de Facebook, aduc grave atingeri unor drepturi ale utilizatorilor, astfel cum voi detalia în cele ce urmează. Restricționarea răspândirii opiniilor unei persoane reprezintă o încălcare a drepturilor acesteia și nu fapt comis prin omisiune.

1.2. Fiecare punct strategic pe care pârâta se bazează pentru a combate așa-zisele știri false ridică serioase probleme. Pârâta își propune întărirea metodelor de detecție a știrilor false. Reprezentantul legal al Facebook a declarat că cel mai important lucru care poate fi făcut este îmbunătățirea abilității de a califica dezinformarea. Aceasta înseamnă, în opinia pârâtei, un sistem tehnic mai bine pus la punct în vederea detectării acelor știri pe care utilizatorii le marchează ca fiind false. Cu toate acestea, ceea ce oamenii, mai ales cei marcați de o ideologie sau o modă on-line, marchează ca fiind știri false nu reprezintă în mod necesar informații false. Din această perspectivă este evident că politica pârâtei se bazează pe arbitrariul unor anumiți utilizatori și a unor organizații lipsite de abilitatea morală și de un cadru legal care să le sancționeze abaterile.

Cel mai grav este că, în această campanie contra „dez-informării” se face o confuzie gravă între știri/informații și opinii. Doar știrea/informația poate fi adevărată/falsă. Opinia nu poate fi calificată ca adevărată, falsă, ci ca exagerată/prudentă/neutră, plicticoasă, spectaculoasă, politică, economică, juridică, democratică/nedemocratică etc.

Reprezentării Facebook au precizat că scopul lor este acela de a facilita raportarea de informații ca fiind false, apreciind că această procedură va ajuta societatea să identifice mai repede cazurile de dezinformare. Procedura de calificare a informațiilor în corecte și false depinde însă exclusiv de numărul de persoane care decid să raporteze. Și, în plus, detecția „falsului” nu mai este la latitudinea utilizatorului fiind

delegată unui soft și unei mulțimi indefinite ca număr. Practic, omul este obligat la oligo-rațiune și la judecăți prescurtate sau chiar la decizii i-raționale.

Dl. Zuckerberg, reprezentantul Facebook, a mai precizat că politica Facebook se bazează în același timp și pe activitatea organizațiilor abilitate să verifice acuratețea datelor. Potrivit clasificării făcute de aceste organizații, anumite informații vor fi marcate ca fiind false, iar utilizatorii vor fi avertizați cu privire la veridicitatea informațiilor respective. Totodată, această calificare conduce la blocarea distribuirii acelor informații.

Simpla invocare a existenței unor organizații apte să stabilească ceea ce este adevărat și ceea ce este fals ridică serioase probleme. În primul rând, se pune întrebarea care sunt criteriile pe baza cărora se poate stabili că o anumită informație este adevărată ori falsă. De asemenea, serioase îndoieli planează și asupra obiectivității organismelor chemate să facă distincția între informațiile adevărate și cele false.

Așadar, este evident că aceste organisme lipsite de credibilitate, subiective, orientate ideologic, marcate de planurile și strategiile celor care le finanțează etc., își arogă titlul de instituții chemate să facă distincția între informații false și informații adevărate.

Aceste entități misterioase sunt ridicate la rangul de indicatori ai adevărului, cu toate că sunt de neidentificat în tenebrele internetului, ceea ce face ca principalele garanții ale actului de justiție, transparența și publicitatea să fie anihilate.

Totodată politica pârâtei se bazează pe etichetarea ca false a anumitor informații distribuite și pe prezentarea unui mesaj de avertizare către persoanele care citesc sau distribuie respectiva postare. Această practică adeseori conduce la discreditarea unor informații care sunt în realitate adevărate.

În marșul său împotriva dezinformării, pârâta a etichetat de-a lungul timpului o sumedenie de postări de-ale **subsemnatului/subsemnatei** ca fiind false, nefiind astfel afișate în cadrul news-feed-ului urmăritorilor mei, respectiv a oamenilor care îmi împărtășesc în mare parte ideile și viziunile, în condițiile în care majoritatea postărilor mele aveau drept fundament studii științifice publicate de diverse instituții acreditate și respectabile. Însă data fiind că acestea nu au fost în conformitate cu viziunea despotică a pârâtei și a colaboratorilor săi, au fost tratate ca veritabile erezii și au împinse în dizgrație.

În data de **_____**, pârâta a procedat la ștergerea unei postări de-ale mele și totodată la suspendarea contului **subsemnatului/subsemnatei** pe o perioadă de **_____**, fără a mi se oferi explicații cu privire la motivele concrete care au dus la ștergerea postării și la

suspendarea contului, respectiv care obligații din cadrul Standardelor Comunității nu au fost respectate de către **subsemnatul/subsemnata**.

Similar, în data de _____, deși în conformitate cu Standardele Comunității, pârâta a procedat la ștergerea unei alte postări de-ale mele și totodată la suspendarea contului **subsemnatului/subsemnatei** pe o perioadă de _____, iarăși fără a mi se oferi explicații cu privire la motivele concrete care au dus la ștergerea postării și la suspendarea contului, respectiv care obligații din cadrul Standardelor Comunității nu au fost respectate de către subsemnatul.

2. Sunt îndeplinite condițiile atragerii răspunderii pârâtei, în temeiul dispozițiilor art. 1350 Cod civil pentru prejudiciul cauzat ca urmare: (i) a ștergerii postărilor **subsemnatului/subsemnatei în data de _____, distribuite pe platforma Facebook, (ii) a suspendării contului **subsemnatului/subsemnatei** de pe platforma Facebook în perioadele _____, (iii) a catalogării contului ca fiind dezinformator și (iv) a etichetării în mod constant a postărilor ca fiind știri false, acțiuni ce au avut drept consecință încălcarea dreptului **subsemnatului/subsemnatei** la liberă exprimare și a dreptului **subsemnatului/subsemnatei** la demnitate.**

În concepția „controlorilor” rețelei de socializare Facebook, **subsemnatul/subsemnata** sunt nu numai un disident, ci și un delincvent de opinie, periculos prin însuși faptul că exist virtual în spațiul digital.

Între **subsemnatul/subsemnata** și pârâta a intervenit un contract prin care mi s-a acordat, în esență, dreptul de a publica diferite informații pe platforma creată de pârâtă. Acest contract nu este cu titlu gratuit. În schimbul accesului la Facebook, mi s-au colectat curent date cu caracter personal și surplusul comportamental, care au fost puse la baza predicțiilor comportamentale referitoare la următorii mei, predicții comportamentale care generează uriașe venituri pentru Facebook.

Subsemnatul/subsemnata am respectat cu bună-credință dispozițiile contractuale, neîncălcând în vreun fel termenii și condițiile⁹, standardele comunității¹⁰, or alte condiții și politici¹¹.

⁹ A se vedea, <https://ro-ro.facebook.com/legal/terms>

¹⁰ A se vedea, <https://www.facebook.com/communitystandards>

¹¹ A se vedea, <https://ro-ro.facebook.com/legal/terms#other-terms-policies>

2.1. Conduita pârâtei încalcă în mod evident drepturile pe care subsemnatul/subsemnata le are în calitate de consumator

2.1.1. Astfel cum am arătat supra între subsemnatul/subsemnata și pârâta a intervenit un „contract”. Însă subsemnatul/subsemnata nu aveam altă opțiune decât să agreez termenii și condițiile impuse de către pârâtă, iar realitatea juridică este aceea că pârâta are toate drepturile, iar subsemnatul toate obligațiile.

Potrivit dispozițiilor art. 1182 alin. 1 Cod civil, „Contractul se încheie prin **negocierea** lui de către părți sau prin acceptarea fără rezerve a unei oferte de a contracta.”

Contractul care a intervenit între subsemnatul și pârâtă nu poate fi nicio secundă calificat ca fiind negociat, subsemnatul/subsemnata având doar opțiunea de a adera sau nu la acesta.

În consecință, având în vedere modalitatea formării contractului și faptul că pârâta este profesionist, iar subsemnatul consumator, în înțelesul dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 193/2000¹², dispozițiile legale privind protecția consumatorului sunt aplicabile contractului încheiat cu Facebook.

Calitatea subsemnatului/subsemnatei de consumator, iar a pârâtei de profesionist, reiese și din dispozițiilor prevăzute în:

- **Capitolul 4 punctul 4 din Condițiile de Utilizare ale platformei Facebook**¹³;
- **Legea 193/2000**, de transpunere a Directivei Consiliului 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii;
- **Legea 363/2007**, de transpunere a Directivei Consiliului 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999

¹² Art. 2 din Legea nr. 193/2000 dispune după cum urmează, „(1) Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale.

(2) Prin profesionist se înțelege orice persoană fizică sau juridică autorizată, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale, precum și orice persoană care acționează în același scop în numele sau pe seama acesteia.”

¹³ Capitolul 4 punctul 4 din Condițiile de utilizare, dispune după cum urmează, „4. Litigii Încercăm să definim reguli clare, astfel încât să putem limita sau chiar evita litigiile dintre noi și dvs. Cu toate acestea, în caz de litigiu, este util să știți încă de la început cum poate fi soluționat și care sunt legile aplicabile. **Dacă sunteți consumator și aveți reședința obișnuită într-un stat membru al Uniunii Europene, legile din acel stat membru se vor aplica oricărei reclamații, cauze de acțiune sau litigiu împotriva noastră care decurge din sau în legătură cu prezentele Condiții sau cu Produsele Facebook („pretenția”) și puteți soluționa pretenția dumneavoastră în orice instanță competentă din acel stat membru cu jurisdicție asupra pretenției.** În toate celelalte cazuri, sunteți de acord că pretenția va fi soluționată de o instanță competentă din Republica Irlanda și că legile din Irlanda guvernează prezentele Condiții și orice pretenție, cu excluderea prevederilor referitoare la conflictul de legi.”

privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe și a Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ("Directiva privind practicile comerciale neloiale").

Nu numai că pârâta este profesionist, dar prin popularitatea și activitățile pe care le desfășoară, respectiv de colectare și prelucrare a datelor în scopuri comerciale și nu numai, de cenzură și de stabilire a adevărului, aceasta și-a arogat prerogative specifice numai autorităților publice.

2.1.2. Potrivit art. 3 din Directiva nr. 13/1993, „(1)O clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului.”

Astfel, pe lângă faptul că nu au fost negociate clauzele, termenii și condițiile impuse de către pârâtă sunt contrare bunei-credințe și au creat în mod evident un dezechilibru între drepturile și obligațiile părților.

Mai mult, pârâta a schimbat unilateral regulile jocului pe parcurs, termenii și condițiile fiind în mod semnificativ schimbați față de momentul exprimării voinței în sensul creării contului pe platforma acesteia în anul .

Prin noile reguli impuse de Facebook, aceasta deține drepturi totale asupra conținutului pe care utilizatorii îl distribuie, putând să îl cenzureze atunci când consideră că este contrar propriilor interese.

În esență, pârâta are puterea discreționară de a dicta întregul conținut ce urmează a fi distribuit pe platforma acesteia. În schimb, utilizatorii au doar 2 opțiuni, fie se supun, fie sunt excluși, situație care generează o relație contractuală evident abuzivă și contrară bunei-credințe și bunelor moravuri.

2.2. Prin ștergerea postărilor subsemnatului/subsemnatei, pârâta a încălcat condițiile de utilizare a platformei

Nu trebuie pierdut din vedere că aceste condiții nu erau în vigoare în anul , respectiv la momentul creării paginii de Facebook, situație care echivalează cu lipsa unui acord expres cu privire la noile condiții de utilizare.

Potrivit cap. 3 pct. 2 din „Condițiile de Utilizare”, „**2. Ce puteți să distribuiți și să faceți pe Facebook**

Dorim ca oamenii să utilizeze Facebook pentru a se exprima și a distribui conținut important pentru ei, dar nu cu prețul siguranței și bunăstării celorlalți sau al integrității comunității noastre. Prin urmare, **sunteți de acord să nu vă angajați în comportamentele descrise mai jos** (sau să încurajați sau să sprijiniți alte persoane să facă astfel):

- 1. Este interzis să utilizați Produsele noastre pentru a întreprinde orice acțiuni sau pentru a distribui:**
 - **Conținut care încalcă prezentele Condiții, Standardele comunității noastre și alte condiții și politici aplicabile utilizării Facebook de către dvs.**
 - **Conținut ilegal, înșelător, discriminator sau fraudulos.**
 - **Conținut care nesocotește sau încalcă drepturile unei alte persoane, inclusiv drepturile sale de proprietate intelectuală.**
- 2. Este interzis să încărcați viruși sau coduri rău intenționate sau să întreprindeți orice acțiuni care ar putea să dezactiveze, să supraîncarce sau să afecteze funcționarea corectă sau aspectul adecvat al Produselor noastre.**
- 3. Este interzis să accesați sau să colectați date din Produsele noastre utilizând mijloace automatizate (fără permisiunea noastră prealabilă) sau să încercați să accesați date pe care nu aveți permisiunea să le accesați.**

Putem șterge sau bloca conținutul care încalcă aceste prevederi.”

Postările **subsemnatului/subsemnatei** care au fost șterse nu încalcă Standardele Comunității, respectiv conținutul nu este ilegal, înșelător, discriminator, fraudulos și nu încalcă drepturile altor persoane etc., prin urmare nu s-a justificat ștergerea respectivelor postări.

Ștergerea postărilor, din explicațiile superficiale oferite de pârâtă, a avut drept fundament faptul că acestea erau considerate de aplicație, algoritmi sau fact-checkeri amatori știri false și că sunt împotriva comunității, situație care e atât falsă, cât și contrară obligațiilor Facebook, după cum voi arăta în cele ce urmează:

2.2.1. Conținutul publicat de către subsemnatul/subsemnata nu are cum să fie fals sau de natură să dezinformeze

După cum am arătat supra (paginile 4-5), potrivit Codului UE de bune practici privind dezinformarea, **dezinformarea nu include** publicitatea înșelătoare, erorile de citare, **satira și parodia sau știrile și comentariile partizane identificate în mod clar și nu aduce atingere obligațiilor legale.**

Conținutul publicațiilor mele de pe platforma Facebook este format atât din opinia personală, cât și din studii științifice, efectuate de către instituții acreditate, deci nu are cum să fie catalogat ca fiind fals sau adevărat de către Facebook.

Pârâta, prin instituțiile cu care colaborează, așa-zisii fact-checkers, nu are cum să dețină adevărul absolut, or, **subsemnatul/subsemnata**, am încercat și încerc să atrag atenția oamenilor nu numai asupra narativului popular, ci și asupra elementelor care ridică semne de întrebare firești într-o societate democratică.

În acest sens, este incontestabil faptul că majoritatea nu are întotdeauna dreptate, fiind astfel esențial ca o discuție constructivă să aibă puncte de vedere divergente.

Mai mult chiar, Facebook împarte abuziv și anti-democratic oamenii în „bule” de internet sau în „spații digitale sigure”, în care nu circulă informații factice sau adevărul și meta-adevărul, adică un sistem pernicios de certificare reciprocă a impresiilor, intuițiilor, emoțiilor, certitudinilor subiective și ale greșelilor grupurilor. Group-think nu înseamnă rațiune și adevăr, ci supunere față de autoritatea grupului.

Astfel conținutul postat de către **subsemnatul/subsemnata** nu are cum să fie fals, având în vedere că are la bază fie studii științifice, fie opinia personală a **subsemnatului/subsemnatei**.

2.2.2. Ștergerea conținutului publicat de către **subsemnatul/subsemnata pe platforma Facebook încalcă condițiile de utilizare a platformei**

Printre dispozițiile contractuale impuse de pârâtă se regăsesc cele din cadrul capitolului IV. al Standardelor Comunității Facebook, secțiunea nr. 21 „Știrile False”¹⁴.

Prin dispozițiile evocate, pârâta susține că știrile false nu vor fi șterse de pe Facebook, însă aceasta procedează în mod constant la ștergerea întregului conținut al postărilor subsemnatului. Acest *modus operandi* al Facebook reiese și din faptul că, în conformitate cu propriile sale declarații în februarie 2021 a șters peste 1 milion de postări¹⁵. Astfel Facebook își încalcă propriile angajamente și minte constant.

¹⁴ Capitolul IV., secțiunea nr. 21 „Știrile False” al Standardelor Comunității Facebook¹⁴, dispune după cum urmează, „Limitarea răspândirii de știri false pe Facebook este o responsabilitate căreia îi acordăm o importanță deosebită. În plus, recunoaștem că acest subiect este dificil și sensibil. Dorim să-i ajutăm pe utilizatori să rămână informați, fără a le ascunde discuții publice utile. De asemenea, știrile false sunt greu de deosebit de articolele de satiră sau de opinie. **Acestea sunt motivele pentru care nu ștergem știrile false de pe Facebook.** În schimb, le reducem semnificativ gradul de distribuție, afișându-le cu prioritate redusă în secțiunea Noutăți.

¹⁵ A se vedea, <https://www.cnet.com/news/facebook-removed-more-than-1-million-posts-for-covid-19-misinformation/>

Potrivit art. 14 Cod civil, „(1)Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri”.

Comportamentul duplicitar al Facebook reprezintă practică incorectă, sancționată și de dispozițiile speciale ale legislației protecției consumatorului (Legea nr. 363/2007).

Prin urmare, pârâta a încălcat în mod evident condițiile de utilizare ale platformei prin ștergerea postărilor **subsemnatului/subsemnatei** .

2.3. Prin suspendarea contului subsemnatului/subsemnatei de pe platforma Facebook, pârâta a încălcat condițiile de utilizare a platformei

După cum am arătat, singurele motive care pot duce la suspendarea contului sunt cele prevăzute în mod expres în cadrul cap. 3 pct. 2 din „Condițiile de Utilizare”, respectiv situațiile în care conținutul postat ar fi ilegal, înșelător, discriminator, fraudulos, încălca drepturile altor persoane etc., or postările subsemnatului nu se încadrează în niciun caz în aceste ipoteze.

Postările **subsemnatului/subsemnatei** sunt fie idei proprii, fie remarci asupra studiilor științifice sau opiniilor experților referitor la diferitele subiecte abordate.

Mai mult, nu trebuie pierdut din vedere nici faptul că, prin suspendarea contului **subsemnatului/subsemnatei**, pe motiv că ideile și opiniile promovate sunt contrare discursului popular, se încalcă tocmai așa-zisele misiuni asumate de către pârâtă¹⁶, respectiv de a promova dreptul la liberă exprimare și de a promova un internet deschis, sigur și fiabil.

În consecință, este evident abuzul de putere al pârâtei exercitat concomitent cu încălcarea dispozițiilor contractuale de o așa manieră încât să elimine orice fel de discurs contrar intereselor sale și ale colaboratorilor săi așa-zisi independenți.

¹⁶ A se vedea, punctul 3.1.1. din Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Combaterea dezinformării online: o abordare europeană,” care a stat la baza Codului de bune practici în materie de dezinformare, la care a aderat pârâta.

2.4. Pârâta și-a încălcat propriile Condiții de Utilizare prin catalogarea contului **subsemnatului/subsemnatei** ca fiind dezinformator și etichetarea în mod constant a postărilor ca fiind știri false

Argumentele expuse supra cu privire la pretinsa dezinformare întreprinsă de către **subsemnatul/subsemnata** își găsesc rezonanța și în privința catalogării, nu numai a conținutului, ci și a întregii pagini de Facebook ca fiind dezinformatoare.

Sușinerile pârâtei în sensul că misiunea acesteia este promovarea libertății de exprimare sunt se dovedesc a fi veritabile minciuni.

Etichetarea unei postări ca fiind posibil false este de natură a știrbi încrederea omului care o citește cu privire la conținutul acesteia. Mai mult, după cum am arătat, **prin etichetarea postărilor ca fiind false, reach-ul¹⁷ acestora la urmăritorii unei pagini scade cu peste 80%¹⁸.**

Prin trecerea unui cont pe lista neagră (astfel cum pârâta recunoaște că procedează în cazul în care postările unui cont sunt marcate de către fact-checkers ca distribuind informații false)¹⁹ nici nu se mai pune în discuție veridicitatea informației, aceasta fiind din start considerată ca fiind lipsită de credibilitate.

Odată ce un cont este plasat pe lista neagră, nu știe nimeni când anume acesta va ieși de pe lista neagră sau dacă va ieși vreodată de acolo. Astfel, în esență, lista neagră apare ca fiind o detențiune pe viață, fără posibilitatea unei liberări condiționate, în condițiile în care prezența individului pe rețelele de socializare reprezintă, în societatea noastră și în contextul globalizării accentuate, o necesitate.

Și mai grav este că o astfel de „listare” atrage un adevărat cazier informatic al „delincventului” care îl urmărește pe tot internetul, dată fiind interconectivitatea și traficul de date cu caracter personal.

În consecință, este evidentă încălcarea obligației pârâtei în sensul permiterii distribuirii informațiilor de pagina de Facebook, în contextul marcării postărilor **subsemnatului/subsemnatei** ca fiind posibile informații false, dar și a contului ca fiind promotor de informații false/știri false, cu consecința limitării expunerii publicului la postările de pe pagina personală cu peste 80%.

¹⁷ Potrivit, https://en.wikipedia.org/wiki/Social_media_reach, social media reach reprezintă este o valoare de analiză media și se referă la numărul de utilizatori care au întâlnit un anumit conținut pe o platformă socială precum Facebook, Instagram sau Twitter.

¹⁸ A se vedea, <https://about.fb.com/news/2018/05/hard-questions-false-news/>

¹⁹ A se vedea, <https://indianexpress.com/article/explained/facebook-misinformation-fake-news-tool-7332659/>

2.5. Pârâta a încălcat, de asemenea, dreptul **subsemnatului/subsemnatei** la liberă exprimare și la demnitate

2.5.1. Dreptul **subsemnatului/subsemnatei** la liberă exprimare, consacrat de dispozițiile art. 70 Cod civil²⁰, art. 30 din Constituția României²¹, art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului²² și art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului²³ a fost în mod indubitabil încălcat.

În ceea ce privește libertatea de exprimare, CEDO²⁴ a arătat că „**Libertatea de exprimare** constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și această libertate se aplică nu numai pentru informațiile sau ideile admise cu bunăvoință sau considerate ca inofensive sau indiferente, dar și pentru cele care contrariază, șochează sau neliniștesc. Astfel se exprimă pluralismul, toleranța și spiritul de deschidere fără de care nu există o societate democratică.”

Astfel cum am arătat la pagina 5, prin documentului intitulat Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Combaterea dezinformării online: o abordare europeană” care

²⁰ Art. 70 din Codul civil dispune după cum urmează, „(1)Orice persoană are dreptul la libera exprimare. (2)Exercitarea acestui drept nu poate fi restrânsă decât în cazurile și limitele prevăzute la art. 75.”

²¹ Art. 30 din Constituția României dispune după cum urmează, „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. (2) Cenzura de orice fel este interzisă. (3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații. (4) Nici o publicație nu poate fi suprimată. (5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării. (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine. (7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri. (8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”

²² Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului dispune după cum urmează, „1. Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

²³ Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului dispune după cum urmează, „Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără a fi imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspîndi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.”

²⁴ A se vedea, CEDO, Petrina c. României, hotărârea din 14 octombrie 2008, cererea nr. 78060/01, în Buletinul CEDO nr. 12/2008, p. 16

a stat la baza Codului de bune practici în materie de dezinformare, la care a aderat pârâta, aceasta și-a asumat expres obligația de a respecta cu strictețe libertatea de exprimare și să nu sancționeze limbajul critic, satiric, în dezacord sau șocant, pentru a promova un internet deschis și fiabil.

Or, în contextul dat, pârâta și organizațiile de fact-checking cu care colaborează acționează tocmai în contra Codului asumat, menționat mai sus, prin cenzurarea mesajelor care nu sunt în conformitate cu propaganda însușită de către aceștia.

Prin „Politica privind drepturile omului”²⁵ a platformei Facebook, pârâta și-a asumat obligația de a respecta drepturile omului, așa cum sunt stabilite în Ghidul Națiunilor Unite privind respectarea principiilor referitoare la afaceri și drepturile omului.

Angajamentul pârâtei cuprinde drepturile omului recunoscute la nivel internațional, așa cum sunt prezentate în:

- Declarația Universală a Drepturilor Omului;
- Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice;
- Pactul Internațional privind Economia, Socialul și Drepturile Culturale;
- Declarația Organizației Internaționale a Muncii privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă.

Astfel, este fără putință de tăgadă că pârâta își recunoaște importanța pe care o are în contextul economico-social actual, acesta fiind și motivul pentru care garantează respectarea tuturor drepturilor fundamentale ale omului, cu precădere cele privind libertatea de exprimare și demnitatea umană. Așadar, **drepturile și obligațiile din tratatele/declarațiile enunțate trebuie aplicate și respectate și de către pârâtă.**

Potrivit art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, „orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează oricărei persoane dreptul la libertate de exprimare (art. 10). Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

²⁵ A se vedea, <https://about.fb.com/wp-content/uploads/2021/03/Facebooks-Corporate-Human-Rights-Policy.pdf>

Politica știrilor false a transformat Facebook dintr-o platformă unde oamenii își pot exprima liber opiniile și convingerile, într-un mecanism de cenzură. Această politică de restricție a distribuirii este similară situației în care o editură ar încheia un contract de editare menit a publica operele unui anumit autor după care ar decide că interzică distribuirea acelor opere sau, mai rău, ar distruge cărțile astfel colectate. Asemenea practici amintesc însă de regimuri nedemocratice.

Mai mult, politica pârâtei de combatere a știrilor false nu face distincție, în concret, între informații factuale și opinii, lăsându-se această atribuție unor părți neidentificabile, cărora nu li se poate răspunde motivat. De altfel, în timp ce faptele pot fi adevărate sau false, cenzura opiniilor reprezintă o încălcare a libertății de exprimare, în condițiile în care opiniile nu pot fi clasificate în adevărate sau false.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului stabilește că libertatea de opinie și libertatea de a primi sau comunica informații ori idei trebuie să se desfășoare fără amestecul autorităților publice și fără a se ține seama de frontiere. Cu atât mai gravă este atribuirea unor entități private prerogativa de a decide în materia libertății de exprimare și comunicare a informațiilor.

Într-o decizie²⁶, „Curtea a considerat că soluția de condamnare a fost disproporționată față de scopul legitim urmărit și că autoritățile naționale nu au oferit motive pertinente și suficiente pentru a o justifica, ingerința suferită de reclamant neputând fi considerată „necesară într-o societate democratică”.

În aprecierea acestei situații, **Curtea a observat că articolul litigios aborda subiecte de interes general și deosebit de actuale pentru societatea românească (șomajul, posibilitățile de a găsi un loc de muncă în străinătate și pretinsa corupție din administrație), iar afirmațiile reclamantului nu se refereau la aspecte din viața privată a persoanei vizate, ci la acțiunile sale în domeniile menționate. De asemenea, Curtea a reținut că faptele relatate de reclamant nu erau lipsite de baza factuală suficientă, iar termenii folosiți de reclamant în articol nu au fost considerați de partea lezată sau de instanțele interne ca vădit ofensatorii. Aceste aspecte au îndreptățit Curtea să conchidă că, așa cum rezultă din atitudinea reclamantului analizată global, a acționat cu bună-credință și că afirmațiile sale se înscriu în doza de exagerare și de provocare acceptabilă. În temeiul acestui raționament, Curtea a concluzionat în sensul încălcării art. 10 din Convenție referitor la libertatea de exprimare.”**

În lumina acestor considerente, este în mod vădit încălcat dreptul **subsemnatului/subsemnatei** la liberă exprimare prin toate modalitățile expuse la

²⁶ A se vedea, C.E.D.O., Barb c. României, 7 octombrie 2008, în D. Călin (coord.), Hotărârile C.E.D.O. în cauzele împotriva României din perioada 1994-2001, vol. IV, Ed. Universitară, București, 2010, p. 1534

punctele 2.1.- 2.4., fiindu-mi în mod vădit încălcat dreptul la liberă exprimare, drept ce trebuia garantat de către pârâtă..

2.5.2. Dreptul subsemnatului/subsemnatei la demnitate, consacrat de dispozițiile art. 72 Cod civil²⁷, art. 8 Convenția Europeană a Drepturilor Omului²⁸, art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene²⁹ a fost incontestabil încălcat

După cum am arătat la punctul 2.5.1., pârâta își asuma obligația respectării drepturilor fundamentale ale omului, astfel cum sunt enunțate în cadrul tratatelor și acordurilor internaționale.

Potrivit doctrinei de specialitate³⁰, „Noțiunea de onoare are trei sensuri: **a) pentru o persoană care se distinge prin funcția sau meritele sale, ne evocă un semn excepțional de considerație, de stimă, de omagiu adus valorii sale; b) pentru orice persoană, ne evocă un element al patrimoniului său moral care îl îndreptățește să se facă respectat de ceilalți și de a-i respecta pe aceștia; în acest sens, se spune „om de onoare”, „cuvânt de onoare”, „datorie de onoare” (bunăoară, derivată dintr-o obligație naturală); c) într-un sens obiectiv, regulă de conduită, normă morală de comportament, valoare ideală la care se raportează o colectivitate sau un grup (onoarea unui popor, onoarea unei profesii), ca și la sinteza virtuților sale esențiale (loialitate, curaj, atașament față de libertăți), pentru a face din acestea o deviză, un cod (de pildă, un cod deontologic) (O. Ungureanu, C. Munteanu, op. cit., p. 64).”**

În cadrul jurisprudenței CEDO³¹ s-a arătat că dreptul la reputație este un element esențial al vieții private, respectiv, **„Reputația unei persoane reprezintă o parte a identității sale personale și psihice, care face obiectul vieții sale private, chiar în cadrul unei critici în contextul unei dezbateri publice.”**

Mai mult, potrivit CEDO³², **„Dreptul la protejarea reputației, fiind un element al vieții private, este un drept care intră în cadrul art. 8 din Convenție (Chauvy și**

²⁷ Art. 72 Cod civil, dispune după cum urmează, „(1)Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale. (2)Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.”

²⁸ Art. 8 din CEDO dispune după cum urmează, „Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.”

²⁹ Art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene dispune după cum urmează, „Demnitatea umană este inviolabilă. Aceasta trebuie respectată și protejată.”

³⁰ A se vedea, AFRASINEI Madalina;colectiv, Noul Cod Civil comentat din 20-feb-2013, Hamangiu.

³¹ A se vedea, CEDO, Pfeifer c. Austriei, hotărârea din 15 noiembrie 2007, cererea nr. 12556/03, www.echr.coe.int

³² A se vedea, CEDO, Hotărârea din 19 iunie 2012, Cauza Tănăsoaica împotriva României, www.eurolex.ro

alții, citată anterior, pct. 70; Pfeifer, citată anterior, pct. 35; și Polanco Torres și Movilla Polanco împotriva Spaniei, nr. 34147/06, pct. 40, 21 septembrie 2010).”

Sunt evidente prejudiciile aduse **subsemnatului/subsemnatei** prin toate măsurile de cenzură aplicate. Din nefericire pentru democrație și liberalism, Facebook a devenit un mijloc indispensabil de împărtășire a informației, de comunicare și educație.

Etichetele aplicate de Facebook devin un stigmat care afectează iremediabil imaginea pe care am dobândit-o în societate. [Prezentați orice informații relevante în privința persoanei dvs. și a raportului cu Facebook, spre ex: descrieți care sunt motivele pentru care vă aflați pe platforma Facebook, ce fel de conținut distribuiți și care sunt motivele pentru care îl distribuiți, respectiv ce urmăriți prin conținutul pe care îl distribuiți și cum v-a fost afectată imaginea prin măsurile luate de către Facebook împotriva dumneavoastră]. Prin urmare, dreptul subsemnatului la reputație este în mod cert încălcat de către pârâtă prin intermediul mecanismelor sale de cenzură și stigmatizare.

2.6. Cuantumul prejudiciului moral suferit subsemnatului poate fi estimat la _____ lei

Între **subsemnatul/subsemnata** și pârâtă a survenit un raport juridic în momentul în care am decis deschiderea unui cont pe platforma pârâtei. Pârâta s-a angajat să permită **subsemnatului/subsemnatei**, ca de altfel oricărui utilizator, aducerea la cunoștința publicului a opiniilor și informațiilor postate și distribuirea acestora fără restricții ilicite și nejustificate. Ulterior asumării acestor obligații, pârâta a schimbat regulile în timpul jocului, procedând la implementarea unor măsuri prin care se încalcă dreptul la liberă exprimare și dreptul la demnitate.

Faptele ilicite prezentate mai sus impun angajarea răspunderii pârâtei și obligarea sa la repararea prejudiciilor astfel cauzate. Prin faptele menționate mai sus, s-au adus grave prejudicii libertății de exprimare, onoarei și reputației subsemnatului.

Având în vedere că faptele prezentate mai sus atrag răspunderea civilă contractuală a pârâtei potrivit prevederilor art. 1350 din Codul civil, cuantific prejudiciul cauzat de către aceasta la suma de _____ lei.

Având în vedere considerentele expuse supra, vă solicit ca, prin hotărârea judecătorească ce o veți pronunța, să dispuneți atragerea răspunderii pârâtei și

1. obligarea acesteia la plata către subsemnatul a sumei de _____ lei cu titlu de daune morale pentru prejudiciul cauzat ca urmare a:

(i) ștergerii postărilor subsemnatului în data de _____, distribuite pe platforma Facebook;

(ii) suspendării contului **subsemnatului/subsemnatei** de pe platforma Facebook în perioadele _____;

(iii) catalogării contului personal ca fiind dezinformator;

(iv) etichetării în mod constat a postărilor ca fiind știri controversate sau periculoase,

acțiuni ce au avut drept consecință încălcarea dreptului **subsemnatului/subsemnatei** la liberă exprimare și dreptului subsemnatului la demnitate.

2. obligarea pârâtei la încetarea etichetării conținutului publicat de către **subsemnatul/subsemnata ca fiind dezinformator, controversat sau periculos.**

În probațiune:

- solicit încuviințarea probei cu înscrisuri;
- solicit instanței să îi pună în vedere pârâtei să comunice postările care au fost șterse de către aceasta de pe pagina de Facebook a subsemnatului, perioadele în care a fost suspendat contul subsemnatului, precum și motivarea măsurilor luate.

În drept, art. 1350, 70, 72 Cod civil, precum și orice alte prevederi legale la care am făcut referire prin prezenta.

Cu deosebită considerație,

[Nume și Prenume]